

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ

ΕΤΟΣ ΙΓ' - ΤΕΥΧΟΣ 50 - ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2008

Ἐκ τῆς χειροτονίας τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Νικοδήμου Βαΐραμισλῆ στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίων Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου Ἐάνθης.

Ἐκ τῆς πρώτης Κατασκηνοῦσας περιόδου τῶν Κοριτσιῶν στὴν Δρυμιά.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΞΑΝΘΗΣ Ε.Ε.
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΤΟΜΟΥ
“ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΞΑΝΘΗΣ”
ΣΤΟ ΕΥΡΩΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Σεβασμιώτατε Ἅγιε Βελγίου, Ἐκπρόσωπε τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου,

Πανιερώτατε Ἅγιε Ἀχαΐας, Ἐκπρόσωπε τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἰερωνύμου,

Ἐξοχωτάτη κα Ἀντιπρόεδρε τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου,

Κυρίες Κύριοι Εὐρωβουλευτές,

Ἀποτελεῖ ἰδιαίτερη τιμὴ γιὰ τὴν ἐλαχιστότητά μου, κα Ἀντιπρόεδρε, ἢ πρόσκλησή Σας προκειμένου νὰ βρισκομαι σήμερα μαζί σας ἐδῶ στὴν ὁμορφη πόλη τῶν Βρυξελλῶν, τό διοικητικὸ κέντρο ὄχι μόνον τοῦ Βελγίου, ἀλλὰ καί τῆς Εὐρωπαϊκῆς

Ἐνώσεως, προκειμένου στὰ πλαίσια “τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ἔτους διαπολιτιστικοῦ διαλόγου” στό ὁποῖο εἶναι ἀφιερωμένο τό ἔτος 2008, νά συμμετάσχω μέ τόν Σοφολογιώτατο Μουφτῆ Ξάνθης στὴν παρουσίαση τοῦ Λευκώματος: “Θρησκευτικά Μνημεῖα στό Νομό Ξάνθης”, τό ὁποῖο ἡ Ἱερά Μητρόπολη Ξάνθης καί Περιθεωρίου ἐξέδωκε πρό τριετίας σέ συνεργασία μέ τὴ Μουφτεῖα Ξάνθης.

Γνωρίζετε καλύτερα ἀπὸ ἐμέ ὅτι ἔντονα ἀπασχολεῖ τὴν παγκόσμια κοινότητα, κατ’ ἐξοχὴν δέ τίς εὐρωπαϊκὲς κοινωνίες, ἡ ἀλλαγὴ στὴ ζωὴ τῶν κοινωνιῶν, οἱ ὁποῖες εἶχαν στό παρελθόν κοινὰ καί ἐνοποιητικὰ πολιτιστικὰ χαρακτηριστικά, καθίστα-

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑΚΟΝΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ
ΤΕΥΧΟΣ Ν΄

ΕΚΔΟΤΗΣ
Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ
κ.κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΞΑΝΘΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΕΩΡΙΟΥ
ΤΗΛ.: 2541022505 - 2541028305
FAX: 2541025581

Συντακτική Έπιτροπή

Πρωτοπρ. Γεώργιος Αναγνωστόπουλος
Ἄρχιμ. Σωφρόνιος Γκουτζίνης
Ἄρχιμ. Παντελεήμων Μουτάφης

Φιλολογική Επιμέλεια

Ἄρχιμ. Ἰωακείμ Μούκανος

Σχέδια

Γιάννης Μενεσιδης

*Στὰ κείμενα διατηρεῖται
ἡ ὀρθογραφία τῶν συγγραφέων*

**ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ - ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ**

Διεύθυνση

Περιοδικό **“ΔΙΑΚΟΝΙΑ”**
Ἱερά Μητρόπολις Ξάνθης & Περιθεωρίου
Τ.Θ. 270, Τ.Κ. 671 00 ΞΑΝΘΗ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ “ΤΕΛΕΙΑ + ΠΑΥΛΑ”
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΟΔΟΣ ΜΠΡΩΚΟΥΜΗ 31 ΞΑΝΘΗ
ΤΗΛ.: 2541024536, FAX: 2541075110
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ: 1ο χλμ. ΞΑΝΘΗΣ-ΚΑΒΑΛΑΣ
ΤΗΛ.: 2541071178

ΑΡ. ΚΩΔΙΚΟΥ 2321

νται όμως σήμερα πολυ-πολιτισμικές, κυρίως λόγω της οικονομικής μετανάστευσης, ή όποια πλέον διαμορφώνει νέες συνθήκες, δημιουργεί καινούργιες ανάγκες και θέτει σοβαρά ζητήματα για τό μέλλον της Εύρώπης. Δέν πρέπει επίσης νά μās διαφεύγει τό γεγονός ὅτι στίς ἡμέρες μās εἶδαμε σειρά ἀδελφοκτόνων πολέμων καί ἐθνικῶν ἐκκαθαρίσεων, οἱ ὁποῖες μάλιστα συχνά διεπράχθησαν ὑπό τό πρόσχημα τῶν θρησκευτικῶν διαφορῶν.

Ταπεινά φρονοῦμε ὅτι ἐντός αὐτῆς τῆς ἱστορικῆς συγκυρίας ἡ μικρή καί ἀπλή μαρτυρία ἐνός Ὁρθόδοξου Ἐπισκόπου τῆς Θράκης, τῆς ἐσχατιᾶς αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος καί τῆς Ε.Ε., ἐνδεχομένως νά μπορεῖ νά καταστεῖ χρήσιμη, ἀφοῦ θά ρίξει φῶς στό πρόβλημα μέ τό φῶς τῆς Ὁρθόδοξου διδασκαλίας καί ζωῆς, ὅπως αὐτή βιώνεται καθημερινά στήν Ἐκκλησία τῆς Ξάνθης.

Ἦδη ἀπό τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὁμήρου ὁ τόπος μās ἀποτέλεσε σταυροδρόμι λαῶν, θρησκείων καί πολιτισμῶν καί οὐδέποτε ἀπώλεσε τήν ποικιλομορφία του αὐτή. Ζῶντας ἀνάμεσα σέ συμπολίτες ἄλλης γλώσσας, θρησκείας καί πολιτισμοῦ, οἱ χριστιανοί τῆς Θράκης θεωροῦμε τή διαφορετικότητα ὡς εὐλογία, ἀφοῦ στό πρόσωπο τοῦ “ἄλλου” δέν βλέπουμε ἕναν ξένο ἢ περισσότερο ἕναν ἀντίπαλο, ἀλλά ἕνα παιδί τοῦ Θεοῦ, ἕναν ἀδελφό μās.

Ἡ θεώρηση αὐτή τοῦ “ἄλλου” ὡς ἀδελφοῦ πηγάζει ἀπό τά βάθη τῆς εὐαγγελικῆς διδασχῆς καί τῆς Ὁρθόδοξου παραδόσεως. Ἀπό τούς Ἀποστολικούς χρόνους μέχρι σήμερα ἡ ἀγγελία τοῦ καλοῦ μηνύματος τοῦ

Εὐαγγελίου συνοδεύονταν ἀπό τήν πλήρη ἀποδοχή τῆς διαφορετικότητος τοῦ ἄλλου, ἀφοῦ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία οὐδέποτε ἄσκησε ἢ χρησιμοποίησε τήν ἱεραποστολή ὡς κατακτητικό ὄχημα. Ἀντίθετα δέ, ὅπως μαρτυρεῖ ἡ ἱστορία τῶν σλαβικῶν, κυρίως, λαῶν, ὀλόκληρα ἔθνη βγῆκαν ἀπό τό σκοτάδι στό προσκήνιο τῆς ἱστορίας, ἀφοῦ διά τῆς παρουσίας καί τοῦ ἔργου τῶν Ἁγίων Ἰσαποστόλων Κυρίλλου καί Μεθοδίου ἀπεκτησαν ἀλφάβητο, βρῆκαν τό κάθε ἓνα τήν ἰδιοπροσωπία του καί ἀνέπτυξαν πλούσιο πολιτισμό. Ἡ πρός τόν “πλησίον” ἐφαρμοσμένη ἀγάπη κατά τήν Ὁρθόδοξη διδασκαλία ἀποτελεῖ ἀπόδειξη τῆς πρός τόν Θεόν ἀγάπης. Θά ἤθελα στό σημεῖο αὐτό νά κάνω μία ἀπαραίτητη διασάφηση, προκειμένου νά καταδειχθεῖ ἡ διαφορά μεταξύ τοῦ ὅρου “ἀγάπη” καί τοῦ ὅρου “ἀνεκτικότητα”, ὁ ὁποῖος ὅμως ἔχει κυριαρχήσει στό λεξιλόγιό μας ὅταν ὁμιλοῦμε γιά πολυ-πολιτισμικότητα. Ὁ ὅρος “ἀγάπη”, κατά πολύ εὐρύτερος τοῦ ὅρου “ἀνεκτικότητα”, ἐμπεριέχει τούς πάντας καί τά πάντα, ἀφοῦ κατά τόν Ἀπόστολο τῶν Ἐθνῶν καί φωτιστή τῆς Εὐρώπης Παῦλο ἡ ἀγάπη “πάντα στέγει”. Ἀντίθετα ὁ ὅρος “ἀνεκτικότης”, καίτοι ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται προσφυής καί δόκιμος, ἐγκρύπτει μιᾶ ἀσυνείδητη αἴσθηση ὑπεροχῆς ἐναντι τοῦ ἄλλου, τόν ὁποῖο ἀπλῶς “ἀνεχόμεθα” νά ὑπάρχει δίπλα μας.

Ἐπιστρέφοντες καί πάλι στό θέμα μας ὀφείλομε νά διατρανώσουμε τήν ἀλήθεια ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀρνεῖται νά ταυτιστεῖ στό χῶρο τῆς Θράκης μέ οἰανδήποτε φωνή μισαλ-

λοδοξίας καί φανατισμοῦ, ἀλλά προτιμᾷ διά τοῦ ταπεινοῦ της ἔργου καί διά τῆς πνευματικῆς της παρουσίας νά διακονεῖ τήν ὑπόθεση τῆς εἰρήνης καί τῆς ἐνότητας, προσευχομένη καί νήφουσα. Τό παρόν Λεύκωμα ἐντάσσεται στό πλαίσιο τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διακονίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία καλύπτει ἓνα μεγάλο μέρος δραστηριοτήτων, ἀπό αὐτῆς τῆς φιλανθρωπίας πρός τούς ἐνδεεῖς, πρός τούς ὁποίους ἐπιδεικνύει μέριμνα ἀνεξαρτήτως φυλῆς, γλώσσας ἢ θρησκείας, μέχρι τῆς μέριμνας γιά τήν ἐπαγγελματική κατάρτιση τῆς νεολαίας (ἀναφέρομαι χαρακτηριστικά στό πρόγραμμα ΟΡΦΕΑΣ, στό ὁποῖο συμμετεῖχε ἡ Ἱερά Μητρόπολη καί ἡ Μουφτεία Ξάνθης καί εἶχε ὡς σκοπό τήν κατάρτιση στελεχῶν οἰκολογικοῦ τουρισμοῦ καί πραγματοποιήθηκε τό 1998-1999), ἀλλά καί τῆς φροντίδας γιά τήν προβολή τοῦ πολιτισμοῦ, μέρος τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ καί ἡ παρούσα ἐκδοση.

Στήν ἐκδοση “Θρησκευτικά Μνημεῖα στό Νομό Ξάνθης” περιλαμβάνονται λεπτομερεῖς πληροφορίες γιά τήν ἱστορία, τήν ἀρχιτεκτονική καί τό παρόν ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν θρησκευτικῶν μνημείων τοῦ Νομοῦ Ξάνθης: Ὁρθόδοξοι Ἱεροί Ναοί καί Μονές, Μουσουλμανικά Τεμένη, ἡ “Χάβρα” καί τά Κοιμητήρια τῆς πάλαι ποτέ ἀκμαζούσης Ἑβραϊκῆς Κοινότητος τῆς Ξάνθης, ὁ Ναός τῆς ὀλιγαριθμοῦ Ρωμαιοκαθολικῆς Κοινότητος τῆς Ξάνθης, καθὼς καί τό κτιριακό συγκρότημα τῆς μέχρι σήμερα διαβιούσης ἀνθηρᾶς Ἀρμενικῆς Κοινότητος μέ τόν Ἱερό Ναό καί τά προσκτίσματα αὐτοῦ, ὁμοιάζουν μέ

λαμπρές ψηφίδες, πού συγκροτοῦν ἓνα ὑπέροχο ψηφιδωτό, μαρτυρία τῆς πολυμορφίας, ἁρμονίας καί ἐνότητος μεταξύ τῶν κατοίκων τῆς ἀκριτικῆς μας περιοχῆς.

Ὡς ποιμενάρχης τῆς περιοχῆς τῆς Ξάνθης, τὴν διαποίμανση τῆς ὁποίας μοῦ ἐνεπιστεύθη ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς Ἐκκλησίας, ἔχω καθῆκον νά συνεχίσω ἀόκνως νά ἐργάζομαι γιὰ τὴν ὑλική καί πνευματική προκοπή ὁλόκληρου τοῦ Λαοῦ τῆς ἐπαρχίας μας, στὸν δρόμο τῆς καταλλαγῆς, τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ καί τῆς ἐνότητος, προκειμένου ὅλοι οἱ πολῖτες τῆς Ξάνθης, ἀνεξαρτήτως φυλῆς, γλώσσης ἢ θρησκευματος, διατηρώντας ἓνας ἕκαστος τὴν ἰδιοπροσωπία του, νά ὀδεύουν στὸ δρόμο τῆς εἰρηρικῆς προόδου.

Ἐλπίζομε ὅτι μέ τό παρουσιαζόμενο Λεύκωμα μπορέσαμε νά προσφέρουμε μιὰ μικρὴ πλὴν ὅμως εὐκρινῆ εἰκόνα τῆς ἱστορικῆς πορείας ἀλλὰ καί τοῦ δυναμικοῦ παρόντος τῆς Θράκης, ἡ ὁποία ἔχει τό συγκριτικό πλεονέκτημα νά εἶναι μιὰ ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων περιοχῶν τῆς Εὐρώπης μέ τὴν πολυμορφία τῆς πίστεως, τῆς γλώσσας, τῶν παραδόσεων. Εἶναι δυνατὸ ἐκ τοῦ παραδείγματος αὐτῆς νά ἐξαχθοῦν πολύτιμα διδάγματα γιὰ τό μέλλον τῆς Ε.Ε. Ἡ μικρὴ ἐμπειρία μας καταδεικνύει ὅτι ὁ παράγων “πίστη” καί ὁ παράγων “πολιτισμός” μποροῦν νά καταστοῦν φορεῖς ἐνότητος, ἀλληλοσεβασμοῦ, εἰρήνης καί καταλλαγῆς.

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, οὐδέποτε περιέπεσε στή δίνη “ἱερῶν πολέμων”, θεωρεῖ κάθε πόλεμο ἀδελφοκτόνο, καί ὡς ἐκ τούτου ἐμφύλιο, ἀφοῦ ἀφαιρεῖ ζωές συνανθρώπων

μας. Προσφέρει δέ ὡς πολύτιμη παρακαταθήκη στὸ σύγχρονο ἄνθρωπο τὴν ἐμπειρία τοῦ πλοῦτου τῆς πρὸς τὸν Θεὸν λατρείας, ἡ ὁποία κατεργάζεται τὸν ἀγιασμό καί τὴν εἰρήνευση τῶν καρδιῶν. Αὐτὴ ἡ ἐσωτερικὴ εἰρήνη τῶν καρδιῶν ἀποτελεῖ καί τὴν ἀσφαλέστερη προϋπόθεση γιὰ τὴν ἐπικράτηση τῆς ἐξωτερικῆς μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καί τῶν λαῶν εἰρήνης. Ὑπ’ αὐτὴ τὴν ἐννοια ἐπιθυμοῦμε νά ἐκφράσουμε τὴν εὐγνωμοσύνη καί τίς ἄπειρες εὐχαριστίες τοῦ λαοῦ τῆς Ξάνθης ἀλλὰ καί τῆς Θράκης γενικότερα, γιατί μέ τὴν σημερινὴ ἐκδήλωση τίθεται ἡ Ξάνθη καί ἡ Θράκη στὸ κέντρο τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Ε.Ε.

Βαθύτατες εὐχαριστίες ἀπευθύνουμε στὴν κα Ρόδη Κράτσα-Τσαγκαροπούλου, Α΄ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου, ἡ ὁποία ἔθεσε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς τὴν παρούσα ἐκδήλωση, τὴν Ὀμάδα ἐργασίας γιὰ τό Ἰσλάμ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, καί ὅλους ὅσοι συνετέλεσαν στὴν ἄρτια αὐτὴ παρουσίαση.

Ἐπειδὴ δέ ἡ μαρτυρία μας αὐτὴ μπορεῖ νά θεωρηθεῖ ὡς μεροληπτικὴ καί μὴ ἀκριβῆς, καλοῦμε ὅλους Ἑσᾶς νά ἐπισκεφθεῖτε τὴν Θράκη καί τὴν Ξάνθη, νά Σᾶς φιλοξενήσουμε καί νά βεβαιωθεῖτε αὐτοπροσώπως γιὰ τὴν πραγματικότητα, ἡ ὁποία ὄχι μόνο ἀποδεικνύει τοῦ λόγου τό ἀληθές, ἀλλὰ, ἀναδεικνύει τὸν τόπο μας πρότυπο εἰρηρικῆς συμβίωσης καί καταλλαγῆς γιὰ ὁλόκληρη τὴν Ε.Ε.

Σᾶς εὐχαριστῶ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Ο Αντιπρόεδρος

ΡΟΔΗ ΚΡΑΤΣΑ-ΤΣΑΓΚΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

Στρασβούργο, 16 Ιουνίου 2008

Πρός
τον Σεβασμιώτατο
Μητροπολίτη Ξάνθης και Περιθεωρίου
κκ. Παντελεήμονα

Σεβασμιώτατε,

Σας ευχαριστώ θερμά για την επιστολή Σας της 9^{ης} Ιουνίου 2008 αλλά και για την καλή Σας διάθεση να μεταβείτε στις Βρυξέλλες προκειμένου να συμμετάσχετε στην παρουσίαση του τόμου «Θρησκευτικά Μνημεία στο Νομό Ξάνθης» στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Σας διαβεβαιώ πως ήταν δική μου μεγάλη τιμή και χαρά να φιλοξενήσω Εσάς, τον Σοφολογίωτατο αλλά και τα υπόλοιπα μέλη της αποστολής στις Βρυξέλλες.

Όπως κατέστη σαφές κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης, όλοι οι παριστάμενοι αλλά και ιδίως τα μέλη της Ομάδας Εργασίας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος παρακολούθησαν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον την παρουσίαση της πλούσιας θρησκευτικής κληρονομιάς της Ξάνθης. Είμαστε πάντοτε υπερήφανοι όταν μας δίνεται η δυνατότητα να προβάλλουμε στους ευρωπαίους συναδέλφους μας παραδείγματα αρμονικής συνύπαρξης στην πατρίδα μας. Η παράδοση της πολυπολιτισμικής Ξάνθης, όπου χριστιανοί και μουσουλμάνοι συμβιώνουν εδώ και πολλούς αιώνες, συνιστά ένα διαχρονικό σύμβολο διαλόγου των πολιτισμών όχι μόνο για την χώρα μας αλλά και για ολόκληρη την Ευρώπη.

Διατηρώ ζωντανό στη μνήμη μου τον λόγο Σας αναφορικά με την σημαντική διαφορά μεταξύ της έννοιας της ανεκτικότητας προς τον «ξένον» και του μηνύματος αγάπης προς τον «πλησίον» της Εκκλησίας μας.

Αναμένοντας με χαρά να Σας συναντήσω εκ νέου, Σας αποστέλλω τους πιο εγκάρδιους χαιρετισμούς μου και διατελώ

Με αισθήματα σεβασμού και τιμής,

Ρόδη Κράτσα-Τσαγκαροπούλου

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο: Rue Wiertz, ASP 8E169, B-1047 Bruxelles
Τηλ.: +322.283.7308 & +322.284.7308 Fax.: +322.284.9308
E-mail: rodi.kratsa-tsagaropoulou@europarl.europa.eu

Ο ΔΟΙΠΟΡΙΚΟ

Ἡλία Σαμαρά
Μηχανικοῦ

Ἡ Ξάνθη ἀποτελεῖ ἓνα ἀρκετὰ ἐνδιαφέρον παράδειγμα τοπικῆς κλίμακας στό Νοτιοανατολικό Μεσογειακό χώρο τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἑνώσεως, ὅπου ἐπὶ αἰῶνες συνυπάρχουν συνθετικά συστατικά μὲ διαφορετικὲς πολιτισμικὲς προελεύσεις. Καὶ αὐτὴ ἡ συγκατοίκηση στὶς μέρες μας γίνεται περίπου ἐμβληματική, μιᾶς καὶ ἀποτελεῖ παράδειγμα σύμπνοιας, ἀνθρωπιᾶς καὶ ἀμοιβαίας κατανόησης. Χριστιανοὶ καὶ Μουσουλμάνοι, τὰ δύο κορυφαῖα αὐτὰ θρησκευτικὰ καὶ πολιτιστικὰ ρεύματα πού συνθέτουν τὴν ἀνθρωπογεωγραφία τοπικά, ἀποτελώντας τὶς δύο πιὸ βασικὲς πολιτισμικὰ ὁμάδες, γίνονται τὸ σύγχρονο παράδειγμα μιᾶς δημιουργικῆς σύνθεσης καὶ ἀμοιβαίας ἐπικοινωνίας, τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης καὶ τῆς εὐημερίας, ἔτσι ἀκριβῶς ὅπως ἐπιτάσσει τὸ πνεῦμα καὶ οἱ στόχοι τοῦ διαπολιτιστικοῦ διαλόγου πού ἡ κοινωνικὴ Εὐρώπη προβάλλει, προτάσσει καὶ ἐμπνέει σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο.

Τὸ ἔτος 2008 εἶναι ἀφιερωμένο ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ ὡς “Εὐρωπαϊκὸ Ἔτος Διαπολιτισμικοῦ Διαλόγου”. Τὸ Εὐρω-Μεσογειακὸ Ἴδρυμα Anna Lindh γιὰ τὸ διάλογο μεταξὺ τῶν πολιτισμῶν, πού πῆρε τὸ ὄνομα τῆς δολοφονηθείσας Σουηδῆς Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν, μὲ ἔδρα τὴν Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου, δημιουργήθηκε γιὰ νὰ προωθήσει τὸν πνευματικὸ, κοινωνικὸ καὶ πολιτιστικὸ διάλογο μεταξὺ τῶν 37 χωρῶν ἐταίρων τῆς

Εὐρω-Μεσογειακῆς συνεργασίας. Μέσα στό πλαίσιο αὐτὸ ξεκίνησε τὴν ἐκστρατεία μὲ τίτλο “1001 Δράσεις γιὰ τὸ διάλογο”.

Ἡ βελγικὴ μὴ Κυβερνητικὴ Ὄργανωση A.D.D., μέλος τοῦ δικτύου τοῦ Ἰδρύματος Anna Lindh (ALF) καὶ συντονιστὴς τοῦ Δικτύου Νεολαίας ALF, σὲ συνεργασία μὲ τὸ Ἴδρυμα Roi Baudoïn καὶ τὸ Ἰνστιτοῦτο Ἀνώτατων Σπουδῶν τῶν Κοινωνικῶν Ἐπικοινωνιῶν στὶς Βρυξέλλες (IHECS), συντονίζει στό Βέλγιο τὶς δράσεις γιὰ τὸ πρόγραμμα “1001 Δράσεις”.

Σὲ αὐτὸ λοιπὸν τὸ πλαίσιο καὶ ἀνάμεσα σὲ πολλὲς ἄλλες δράσεις, ἡ A.D.D. πρότεινε τὴ διοργάνωση συνεδρίου γιὰ τὴν παρουσίαση τοῦ βιβλίου: “Τὰ Θρησκευτικὰ Μνημεῖα στό Νομὸ Ξάνθης” ὡς στοιχεῖο διαλόγου μεταξὺ τῶν πολιτισμῶν, δίνοντας ἔμφαση στό παράδειγμα συνύπαρξης τῶν δύο θρησκευτικῶν κοινοτήτων στό Νομὸ μας. Δεδομένου ὅτι ὁ διαπολιτισμικὸς διάλογος ἀποτελεῖ βασικὴ προτεραιότητα τοῦ Προέδρου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου κ. Hans-Gert Paeterring. Ἡ ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε σὲ αἴθουσα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στὶς 4 Ἰουνίου 2008 καὶ φιλοξενήθηκε ἀπὸ τὴν Ὁμάδα Ἐργασίας γιὰ τὸ Ἰσλάμ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Α΄ Ἀντιπροέδρου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου κας Ρόδης Κράτσα-Τσαγκαροπούλου.

Ἡ ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ξάνθης μὲ

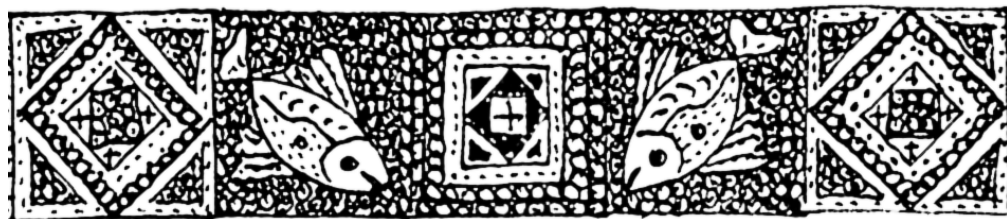
ἐπικεφαλῆς τὸ Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου κ. Παντελεήμονα καὶ τὸ Σοφολογιώτατο Μουφτῆ Ξάνθης κ. Ἐμὶν Σινικόγλου, ἀποτελοῦνταν ἀπὸ τὸν Πρωτοσύγκελλο τῆς Μητροπόλεως Ξάνθης Ἄρχιμ. π. Παντελεήμονα, τὸ Σοφολογιώτατο Ἰμάμη κ. Ἐμὶν Σερίφ καὶ τὸν ἐπιμελητὴ τοῦ τόμου Δρ. Γεώργιο Τσιγάρα. Τὴν ἀντιπροσωπεία, πού ἀφίχθη στὸ ἀεροδρόμιο τῶν Βρυξελλῶν στὶς 3 Ἰουνίου στὶς 12:30, ὑποδέχθηκε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βελγίου κ. Παντελεήμων καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Εὐμενείας κ. Μάξιμος. Μετὰ τὴν τακτοποίηση στὸ ξενοδοχεῖο, ἀκολούθησε ξενάγηση στὸ κέντρο τῆς πόλης καὶ ἐπίσκεψη στὸν Καθεδρικό ναὸ τῶν Βρυξελλῶν. Ἡ Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιο παρέθεσε στὰ γραφεῖα τῆς Ἀντιπροσωπείας ἐπίσημο δείπνο πρὸς τιμὴν τῶν φιλοξενουμένων. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ δείπνου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάν-

θης προσέφερε ἐκδόσεις τῆς Μητροπόλεως Ξάνθης στὸν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Ἀχαΐας. Τὸ ἐπόμενο πρωΐ τῆς 4ης Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἀφιερώθηκε στὴν ἐπίσημη ἐπίσκεψη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη μας στὴν ἔδρα τῆς Μητροπόλεως Βελγίου, ὅπου ἔγινε θερμὰ δεκτὸς ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βελγίου κ. Παντελεήμονα. Προηγήθηκε ἐπίσκεψη στὸν Μητροπολιτικό Ναὸ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν καὶ στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Μουσεῖο τῆς Μητροπόλεως Βελγίου. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συνάντησης συζητήθηκαν θέματα τῆς Ὁμογένειας τοῦ Βελγίου, ἐκκλησιαστικά καὶ ποιμαντικά θέματα τῆς τοπικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας στὸ Βέλγιο. Πρὸς τιμὴν τῶν φιλοξενουμένων ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βελγίου παρέθεσε ἐπίσημο γεῦμα. Τὸ ἀπόγευμα τῆς 4ης Ἰουνίου, στὶς 16:30, πραγματοποιήθηκε ἡ παρουσίαση τοῦ τόμου σὲ αἴθουσα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου. Τὴν ἔναρξη τῆς ἐκδήλωσης πραγματοποίησε ὁ Πρόεδρος τῆς ομάδας Ἐργασίας γιὰ τὸ Ἰσλάμ κ. Vito Bonsignore,

ὁ ὁποῖος παρέδωσε τὸ λόγο στὴν κα Ρόδη Κράτσα-Τσαγκαροπούλου, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ὁποίας εἶχε προγραμματιστεῖ ἡ ἐκδήλωση. Στὴ συνέχεια ὁ κ. Didier Deroy, διευθυντῆς τῆς βελγικῆς Μὴ Κυβερνητικῆς Ὄργανώσεως ADD, μέλος τοῦ δικτύου τοῦ Ἰδρύματος Anna Lindh, παρουσίασε τὸ πλαίσιο μέσα στὸ ὁποῖο ὀργανώθηκε καὶ χρηματοδοτήθηκε ἡ ἐκδήλωση αὐτὴ ἀπὸ τὸ παραπάνω Ἰδρυμα. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βελγίου, ἐκπρόσωπος τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ἐκφώνησε τὸ μήνυμα τοῦ Πατριάρχου καὶ ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ἀχαΐας, ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ.κ. Ἰερωνύμου, διάβασε μήνυμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Στὴ συνέχεια ἀνέπτυξαν τίς σκέψεις τους, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ξάνθης, ὁ Σοφολογιώτατος Μουφτῆς Ξάνθης, οἱ συντελεστὲς καὶ ὁ ἐπιμελητῆς τῆς ἔκδοσης, ὁ Πρόεδρος τῶν Ἀρμενίων στὴν Ξάνθη, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὴν ἱστορία τους καὶ στὴ συμβολή τους στὴν ἀνάπτυξη τῆς πόλης καὶ τέλος ὁ Ὑπερνομάρχης Δράμας-Καβάλας-Ξάνθης κ. Κ. Τάσης κατέθεσε τὴ μαρτυρία του γιὰ τὴν εἰρηνικὴ συμβίωση Χριστιανῶν καὶ Μουσουλμάνων στὴν περιοχή τῆς ὁποίας πολιτικὰ προΐσταται. Ἡ Μητρόπολη καὶ ἡ Μουφτεία τῆς Ξάνθης συνεργάστηκαν ἀπὸ κοινοῦ γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς παρουσίας ἔκδοσης, ὅπως ἐπεσήμανε ὁ Μητροπολίτης Ξάνθης, γεγονός πὸν ἀποδεικνύει γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὴν ἐπιτυχημένη εἰρηνικὴ καὶ ἁρμονικὴ συνύπαρξη τῶν δύο διαφορετικῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων, τῶν διαφορετικῶν πίστεων καὶ πολιτισμῶν. Ἡ πολυμορφία τῆς γλώσσας, τῆς πίστεως καὶ

τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ ὁ σεβασμὸς τοῦ “ἄλλου” καὶ τῆς διαφορετικότητάς του, ἐπανελάβε μὲ τὴ σειρά του ὁ Μητροπολίτης Ξάνθης κ. Παντελεήμων, καθιστοῦν τὴν Ξάνθη ἓνα λαμπρὸ παράδειγμα πολυπολιτισμικότητας γιὰ ὀλόκληρο τὸν εὐρωπαϊκὸ χῶρο. Οἱ προσπάθειες τῶν θρησκευτικῶν ἡγετῶν στὴν περιοχὴ τῆς Ξάνθης ἀφ’ ἑνός, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀνθρώπινος παράγοντας ἀφ’ ἑτέρου, ὅταν αὐτὸς εὐνοεῖ καὶ προωθεῖ τὴν ἀποδοχὴ καὶ τὸ σεβασμὸ τῆς διαφορετικότητάς, εἶναι οἱ παράγοντες ἐκεῖνοι πὸν διατηροῦν καὶ προστατεύουν τὴν ἰδιαίτερη πολιτισμικὴ ταυτότητα καὶ ταυτόχρονα ἐξασφαλίζουν τὴν εἰρηνικὴ ἀποδοχὴ καὶ συνύπαρξη στοὺς κόλπους τῆς ἴδιας κοινωνίας, κατέληξαν οἱ ὀμιλητές. Στὴ συζήτηση πὸν ἀκολούθησε, διατυπώθηκαν ἐρωτήσεις καὶ σκέψεις τόσο ἀπὸ Ἕλληνες ὅσο καὶ ἀπὸ ξένους Εὐρωβουλευτὲς καὶ παρευρισκόμενους. Στὴν ἐκδήλωση παρευρέθησαν Ἕλληνες καὶ ξένοι εὐρωβουλευτὲς, διπλωμάτες-ἐκπρόσωποι ὄλων τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσωπειῶν τῆς Ἑλλάδας στὶς Βρυξέλλες, ἐκπρόσωποι τῆς τοπικῆς Ὄρθόδοξης Ἐκκλησίας, Ἕλληνες καὶ Ξανθιωτὲς πὸν ζοῦν καὶ ἐργάζονται σὲ διάφορα κοινοτικὰ ὄργανα, καθὼς καὶ Ἕλληνες τῆς παρευρισκόμενης. Ἡ ἐκδήλωση ὀλοκληρώθηκε μὲ δεξίωση πὸν παρέθεσε τὸ Εὐρωπαϊκὸ Λαϊκὸ Κόμμα πρὸς τιμὴν ὄλων τῶν παρευρισκόμενων. Οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ξάνθης ἐπιπλέον ξεναγήθηκαν στοὺς χώρους τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου καὶ παρακάθησαν σὲ ἐπίσημο δεῖπνο, πὸν παρέθεσε πρὸς τιμὴν τους ἡ Α΄ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου κα Ρόδη Κράτσα-Τσαγκαροπούλου.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

Η Ἱερὰ Μητρόπολις Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου ἐξέδωκε μετ' ἀφορμὴν τὴν 26ῃ Ἰουνίου, ἡμέρα ἀφιερωμένη στὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν Ναρκωτικῶν τὸ ἀκόλουθο Δελτίο Τύπου:

Σήμερα 26 Ἰουνίου εἶναι ἡ Παγκόσμια Ἡμέρα κατὰ τῶν Ναρκωτικῶν καὶ κάθε τοπικὴ κοινωρία καλεῖται νὰ ἀναμετρηθεῖ μετ' τὶς εὐθύνες τῆς ἔναντι τοῦ τεράστιου αὐτοῦ προβλήματος ποὺ ὀδηγεῖ στὸν ἀργὸ θάνατο τοὺς συνανθρώπους μας, καὶ μάλιστα τὴ νεολαία μας. Ἡ πικρὴ καθημερινὴ ἐμπειρία ἐπιμαρτυρεῖ γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ ναρκωτικὰ εἰδικότερα καὶ οἱ ἐξαρτησιογόνες οὐσίες εὐρύτερα δὲν ἀποτελοῦν πρόβλημα γιὰ μιὰ μεμονωμένη κοινωνικὴ ὁμάδα ἢ γιὰ τὰ ἄτομα “τοῦ περιθεωρίου”, ἀλλὰ ἀφορᾷ τὸν καθένα, ἀφοῦ τὰ ναρκωτικὰ δὲν γνωρίζουν κοινωνικὲς, οικονομικὲς ἢ ἄλλες κατηγοριοποιήσεις, ἀλλὰ πλήττουν ἀδιάκριτα τὸ σύνολο τῆς κοινωνίας μας.

Ἐχοντας κατὰ νοῦ ὅτι τὰ ναρκωτικὰ δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα προσωπικὸ ἀλλὰ ἓνα γενικότερο κοινωνικὸ πρό-

βλημα ἢ Ἐκκλησία ἔρχεται, μετ' ἀφορμὴν τὴν σημερινὴ ἡμέρα νὰ ὑπενθυμίσει πρὸς ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους τὴν ἀνάγκη γιὰ ἐγρήγορη, συνυπεθυνότητα καὶ εἰλικρίνεια, ἀρετὲς ποὺ εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ προβλήματος, ἀλλὰ ὄχι καὶ αὐτονόητες. Ἡ ἐγρήγορη δὲν μᾶς χαρακτηρίζει ἀφοῦ θεωροῦμε τὸ πρόβλημα ξένο σὲ ἡμᾶς, μέχρι νὰ χτυπήσει τὴν πόρτα μας. Ἡ συνυπεθυνότητα εἶναι ζητούμενο, ἀφοῦ διαρκῶς ἐπαναλαμβάνουμε τὸ προπατορικὸ ἀμάρτημα τῆς μεταθέσεως τῶν εὐθυνῶν, ἀφοῦ πάντα φταίνει οἱ ἄλλοι καὶ ὄχι ἡμεῖς: φταίνει τὰ ἀνυπάκουα παιδιά, οἱ ἀδιάφοροι γονεῖς, οἱ κακὲς παρέες, τὰ κακὰ πρότυπα, ἡ ἀνεργία κλπ. Μεταθέτοντας ὅμως τὶς εὐθύνες ἀπλῶς ὀξύνουμε καὶ διαωνίζουμε τὸ πρόβλημα, γιὰ τὴν ἀρνούμαστε τὴν παραδοχὴ ὅτι ὅλοι φταίμε γιὰ ὅλα. Ἡ εἰλικρίνεια, τέλος, δὲν εἶναι πάντοτε δεδομένη, ἀφοῦ ἡ κουλτούρα τῶν ναρκωτικῶν καλύπτει εὐρὸν φάσμα τῆς κοινωνίας καὶ ἀποφέρει τεράστια ἔσοδα σὲ πολλούς. Ἐξάλλου ποιά ἀξία ἔχει νὰ πο-

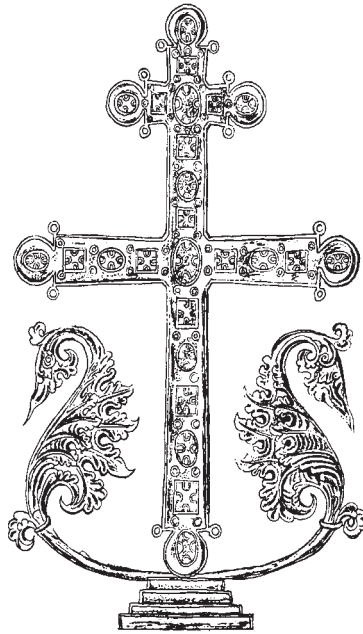
λεμῶ τὴν ἐξάρτηση ἀπὸ τὶς οὐσίες, παραβλέποντας ἄλλες ἐξαρτήσεις πολὺ πιὸ ἐπικίνδυνες, ὅπως εἶναι ἡ ἐξάρτηση ἀπὸ τὸν καταναλωτισμό, τὸ εὐκόλο κέρδος ἢ τὴν τηλεοπτικὴ ἀποχαύνωση; Ἐνας ἅγιος τῆς ἐκκλησίας μας, ὁ ἄββας Μακάριος ὁ Αἰγύπτιος, ἐπισημαίνει ὅτι τόσο οἱ ἀρετὲς ὅσο καὶ τὰ πάθη εἶναι ἀλληλένδετα, ὅπως οἱ κρίκοι μιᾶς ἀλυσίδας. Ἐπομένως ἡ ἀντίμετώπισή τους δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἀποσπασματικὴ, ἀλλὰ συνολικὴ.

Ἡ Ἐκκλησία, ὅταν δὲν μετατρέπεται σὲ ἰδεολόγημα ἢ σὲ χῶρο ἱκανοποίησης τῆς ἀτομικῆς θρησκευτικότητας, λειτουργεῖ ὡς παράγοντας προσωπικῆς καὶ κοινωνικῆς συγκρότησης καὶ συνοχῆς. Παρὰ τὴν εἶναι καὶ φυσικὸς χῶρος πρόληψης τῶν ἐξαρτήσεων, ἀφοῦ, μέσω τῆς μυστηριακῆς ζωῆς, παρέχει στοὺς πιστοὺς τὴ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ποὺ ἔρχεται νὰ χαριτώσει τὴ ζωὴ τους μὲ τὴν πρόγευση τοῦ ἀληθινοῦ παραδείσου, ποὺ κάνει περιττὴ τὴν ἀναζήτησιν κάθε τεχνητοῦ καὶ ψεύτικου παραδείσου. Ἡ Ἐκκλησία, ἀπαντώντας μὲ τὴν ἐμπειρία τῆς Ἀνάστασης στὸ ἔσχατο ζήτημα τοῦ θανάτου, νικᾷ ταυτοχρόνως καὶ τὸν ἀργὸ θάνατο, προσφέροντας νόημα ζωῆς καὶ περισσεύμα ζωῆς,

ὥστε ὄχι ἀπλὰ νὰ ἐπιβιώνουμε, ἀλλὰ νὰ ζοῦμε τὴ ζωὴ μας μὲ δημιουργικότητα καὶ πληρότητα.

Παρὰ τὴν εἶναι καὶ τὴ λειτουργία τοῦ Κέντρου Ἐνημέρωσης καὶ Πρόληψης κατὰ τῶν Ναρκωτικῶν ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς λειτουργίας του, καὶ προσδοκᾷ ὅτι αὐτὸ θὰ συνεχίσει καὶ στὸ μέλλον τὴ λειτουργία του καὶ θὰ διευρύνει τὴν προσφορά του στὴν τοπικὴ μας κοινωνία, παρὰ τὶς δυσχερεῖς συνθήκες ποὺ ὑπαγορεύονται ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ στενότητα τῆς ἐποχῆς.

Ἡ σημερινὴ Παγκόσμια Ἡμέρα κατὰ τῶν Ναρκωτικῶν δὲν θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀπλὰ μιὰ ἀφορμὴ ἐπετειακῶν σκέψεων καὶ ἐκδηλώσεων, ἀλλὰ πρέπει νὰ καταστῆ ἀφετηρία μετανοίας, δηλαδὴ ἀλλαγῆς σκέψεων, νοοτροπιῶν καὶ τρόπου ζωῆς. Χρειάζεται αὐτὴ ἡ προσωπικὴ καὶ συλλογικὴ μετά-

νοια ὥστε ἡ κοινωνία μας νὰ μὴν εἶναι ἄθροισμα ἀτομικοτήτων, ἀλλὰ νὰ καταστῆ κοινωνία προσώπων. Γιατὶ τελικὰ τὸ κύριο γενεσιουργὸ αἴτιο τῶν ἐξαρτήσεων εἶναι ὁ ἀτομισμός, τὸν ὁποῖο καλούμαστε νὰ ὑπερβοῦμε ζώντας κοινοτικά, δηλαδὴ ἐκκλησιαστικά.

“Ο ΘΕΟΣ ΜΕ ΑΓΑΠΑ ΚΙ ΑΣ ΕΙΜΑΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ”

Ἀρχιμ. Ἀθηναγόρου Καραμαντζάνη
Ἱεροκήρυκος

Κάποτε ὁ Κύριος βρέθηκε στήν Κολυμβήθρα τῆς Βηθεσδα, ὅπου ἀνέμενε νά λάβει τή θεραπεία του, κατά τρόπο θαυματουργικό, “πλήθος πολύ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χολῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τήν τοῦ ὕδατος κίνησιν”. Ὁ πρῶτος πού ἔπεφτε μέσα, μετά τήν ταραχή τοῦ ὕδατος, γινόταν ὑγιής, ἀπό ὁ,τιδήποτε καί ἄν ἔπασχε.

Ὁ Κύριος λοιπόν εὐρισκόμενος κάποια ἡμέρα ἐκεῖ, παρατρέχει τό θλιβερό θέαμα τόσων καί πολλῶν ἀσθενῶν, πού ἦταν συγκεντρωμένοι, ἀναμένοντας μέ ἀγωνία “τήν τοῦ ὕδατος κίνησιν” καί στέκει μπροστά στό ἐρειπωμένο σῶμα ἑνός παραλυτικοῦ, πού βασανίζοταν ἀπό τήν ἀρρώστεια του τριάντα ὀκτώ ὀλόκληρα χρόνια. Τί ἄραγε ἐτράβηξε τήν προσοχή τοῦ Κυρίου μας σ’ αὐτόν τόν ἄνθρωπο; Ἡ ἀρρώστεια του; Τά πολλά χρόνια; Ὁχι, ἀλλά οἱ ἁμαρτίες του, οἱ ὁποῖες τόν εἶχαν ὀδηγήσει στήν παράλυση. Γι’ αὐτό καί στό τέλος τοῦ εἶπε “μηκέτι ἁμαρτάνε, ἵνα μή χεῖρον σοί τι γένηται”.

Ὁ ἁμαρτωλός λοιπόν ἄνθρωπος καί ὄχι ἀπλῶς ὁ παράλυτος προσέγκυσαν τήν προσοχή τοῦ Κυρίου μας. Πίσω ἀπό τό παράλυτο σῶμα ὁ Φιλάνθρωπος εἶδε μία παράλυτη ψυχή! Ἀπό αὐτό φαίνεται ὅτι ὁ ἁμαρτωλός ἄνθρωπος τραβᾷ ιδιαίτερα τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἀνακατεμένη ὁμως μέ τόν θεῖο Του πόνο. Ἀγάπη καί πόνος σπρώχνουν τό Θεό νά πλησιάσει τόν ἁμαρτωλό καί νά ρωτήσῃ: “Θέλεις ὑγιής γενέσαι;” Ξεύρει Ἐκεῖνος, σάν Πλάστης μας καί καρδιογνώστης, ὅτι ζώντας μέσα στά δεσμά τῆς ἁμαρτίας, ζοῦμε τό φοβερότερο δρᾶμα. Ὅτι μοιάζουμε μέ τόν “περιπεσόντα εἰς τούς ληστές” τῆς παραβολῆς τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου. Μά, ὅταν τόν ζητήσουμε, ἀφήνει ὅλους τούς ἄλλους, τούς “ἐννενήκοντα ἐννέα δικαίους” καί σταματᾷ μπροστά

στόν ἕνα, “τό ἀπολλωλός πρόβατον” καί τοῦ λέει: “Ἐγώ γιά σένα ἔγινα ἄνθρωπος. Γιά σένα ταπεινώθηκα, ἀφήνοντας τήν θεϊκή μου δόξα”.

Αὐτή τήν πονεμένη ἀγάπη πρὸς τόν ἁμαρτωλό τήν βλέπουμε πάρα πολλές φορές στή ζωὴ τοῦ Κυρίου μας. Μέ παραβολές καί μέ τό παράδειγμά Του, ἐφανερώσε πόσο ὁ Θεός ἀγαπᾷ τόν μετανοοῦντα ἁμαρτωλό καί πόση “χαρά γίνεται ἐν οὐρανῷ, ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι”. Πρὸ παντός ἅς σκεφθοῦμε ὅτι γιά τήν ἀγάπη τῶν ἁμαρτωλῶν ἀνέβηκε στό σταυρό “καί μετά ἀνόμων ἐλογίσθη!” Ἔτσι, κατανοοῦμε καλύτερα τά λόγια Του: “οὐκ ἤλθον καλέσαι δικαίους ἀλλά ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν”. Ὁ Θεός συνεχίζει νά μέ ἀγαπᾷ, παρ’ ὅλον ὅτι ἐγώ συνεχίζω νά τόν πληγώνω μέ τίς παραβάσεις μου!!! Πονάει βέβαια γιά τήν ἁμαρτωλότητα μου! Ἀλλά ἔρχεται κοντά μου! Δέν μέ ἀποστρέφεται! Θέλει νά μέ σώσει, νά μέ ἀνορθώσει, ἀπό τήν παράλυσή μου! Καί νά κάνει “ἀπό τοῦ νῦν μηκέτι ἁμαρτάνειν”. Νά παύσω νά ἁμαρτάνω ἀλλά καί νά μή παύσω νά μετανοῶ. Αὐτό τό δεύτερο εἶναι περισσότερο στό χέρι μας καί πιό πολύ ἀρεστό σ’ Αὐτόν. Αὐτή τήν εὐχάριστη ἀγγελία, διασαλπίζει εἰς τά πέρατα τοῦ κόσμου ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Γι’ αὐτό, ἅπειρα εἶναι τά πλήθη τῶν ἀνθρώπων, πού στό πέρασμα τῶν αἰώνων, ἔτρεξαν κοντά στό Γλυκύτατο Ἰησοῦ, τό Θεό τῆς ἀγάπης, τό φίλο τῶν ἁμαρτωλῶν καί ξεκουράσθηκαν. Εὐρῆκαν εἰς Αὐτόν τήν κατανόηση. Ἀπελπισμένοι ἀπ’ τοὺς ἀνθρώπους, ρίχθηκαν στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεανθρώπου. Καί “ἦσαν τόν κράββατον καί περειπάτησαν”. Ἐσὺ ἀδελφέ μου “θέλεις ὑγιής γενέσθαι;” Τρέξε ἐν μετανοίᾳ κοντά στό Χριστό καί “ἀπό τοῦ νῦν μηκέτι ἁμαρτάνε”...

“ΠΑΛΙΝ ΕΡΩ, ΧΑΙΡΕΤΕ” ΦΙΛ. 4,4

Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Μούκανου
Ἱεροκήρυκος

Ο ἄνθρωπος ἐκ φύσεως εἶναι ἕνας ἀκαταπόνητος ἀναζητητής καί νοσταλγός τῆς χαρᾶς. Αὐτή ἡ ἀναζήτηση ἐνίοτε προσλαμβάνει τίς διαστάσεις τῆς ἀγωνίας. “Ὅλοι μας, μηδενός ἐξαιρουμένον, διψοῦμε, λαχταροῦμε, ἐπιδιώκουμε τὴν χαρὰ στή ζωὴ μας. Κι ὅμως! Ὅσο περισσότερο μόχθο καί κόπο δαπανοῦμε γιὰ τὴν ἀπόκτησὴ τῆς, τόσο πιο πολὺ ἀπομακρύνεται ἀπὸ ἐμᾶς. Τί τραγικὴ ἀντινομία! Τί θλιβερὴ διαπίστωση! Γιατί αὐτὸ τὸ εὐλόγο αἶτημα τῆς ψυχῆς νὰ μένει διαρκῶς ἀνικανοποίητο;

Αὐτὸ συμβαίνει διότι ἀναζητοῦμε τὴν γεύση τῆς χαρᾶς σὲ θολές πηγές, στὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐνστίκτων, στὴν συσσώρευση πλούτου, στὴν ἀπατηλὴ καί προσωρινὴ δόξα, στίς πρόσκαιρες ἀπολαύσεις. Σάν ἄμεσο ἀποτέλεσμα παρατηροῦμε ὅτι ὁ πόνος, ἡ ἀγωνία, ἡ θλίψη, ἡ στεναχώρια πλεονάζουν στή ζωὴ μας. Αὐτὴ ἡ στεναχώρια εἶναι ἡ μεγαλύτερη βάσανος τῆς ἀνθρωπότητος, τὰ προοίμια τῆς κολάσεως. “Θλίψις καί στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν” (Ρωμ. 2,9). Ὁ πνευματικὸς νόμος εἶναι ξεκάθαρος καί ἀφοπλιστικὰ σαφής. Δέν ὑπάρχει ἀληθινὴ, γνήσια, μόνιμη χαρὰ στὴν παράβαση τῶν ἐντολῶν τοῦ

Θεοῦ.

Θηρεύοντας τὴν χαρὰ ἔξω ἀπὸ τὸν χῶρο τῆς πίστεως, μακρυνὰ ἀπὸ τὸν Θεό, ἐπιζητοῦμε ἕναν ψεύτικο παράδεισο πού σίγουρα καί σύντομα θὰ καταρρεύσει μὲ θλιβερά καί συνήθως μὴ ἀναστρέψιμα ἀποτελέσματα. “Ἡ χαρὰ τοῦ κόσμου ἄρχεται μὲν ἀπὸ τῶν ἡδέων, τελευτᾷ δὲ εἰς τὰ λυπηρὰ”, ἐπισημαίνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος.

Ἡ ἀληθινὴ χαρὰ εἶναι ὁ ἱερός καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος “ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστίν...χαρὰ” (Γαλ. 5,22). Ἄλλο τὸ περιεχόμενον τῆς κοσμικῆς καί ἄλλο ἢ “ἐν Κυρίῳ” χαρὰ. Χαρὰ ἔχει ἡ ψυχὴ πού ζεῖ ἐντονα τὴν προσδοκίαν καί τὸ ὄραμα τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. Εἶναι παραλογισμὸς νὰ ἐπιζητοῦμε μίαν χαρὰ πού συνίσταται στὴν ψυχικὴ εὐφορία, τὴν ἄνεση, τὸν πλοῦτο, τὴν δόξαν, τὴν κυριαρχίαν. Γνήσια χαρὰ καί προπάντων ἀναφαίρετη, μόνιμη καί διαρκὴς εἶναι ἡ κοινωνία τοῦ Θεοῦ, “τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ’ ὑμῶν” (Ἰωαν. 16,22).

Δέν εἶναι χωρὶς σημασία ὅτι ἡ ἱστορία τῆς σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ ἀρχίζει μὲ ἕνα μήνυμα χαρᾶς, τὸ “Χαῖρε” τοῦ Ἀγγέλου στὴν Παναγία. Ὁ Ἄγγελος πληροφορεῖ τοὺς ἔκκλητικους ἀγροαλοῦντας ποιμένες τῆς

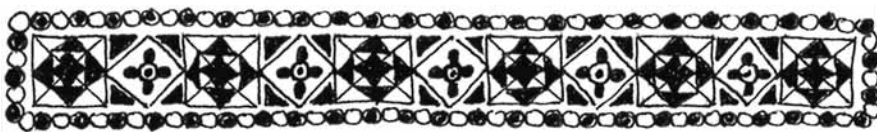
Βηθλεέμ ὅτι “ἰδοὺ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ” (Λουκ. 2,10). Τό πρῶτο θαῦμα τῆς παντοδυναμίας τοῦ Κυρίου κατὰ τὴν δημόσια δράση Του γίνεται γιὰ νὰ προσφέρει χαρὰ στοὺς καλεσμένους ἑνός γαμήλιου συμποσίου στὴν Κανᾶ. Στὴν ἀρχιερατικὴ Του προσευχῇ, ὀλίγο πρὸ τοῦ Πάθους, ὁ Χριστὸς ὁμιλεῖ γιὰ τὴ χαρὰ πού ξεφεύγει ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα μέτρα καὶ εἶναι βαθιὰ ριζωμένη στὰ ἔγκατα τῆς ψυχῆς: “Ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς” (Ἰωαν. 17,13). Ἡ πρώτη λέξη πού ἀκούγεται ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ Ἀναστημένου Κυρίου εἶναι “χαίρετε”. Τό θεόπνευστο εὐαγγέλιο τοῦ Λουκᾶ μᾶς ὁμιλεῖ στίς ἀκροτελευτείες γραμμῆς του γιὰ τὴν ἔντονη χαρὰ τῶν ἀποστόλων μετὰ τὴν Ἀνάληψη τοῦ Σωτῆρος: “ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης” (Λουκ. 24,52).

Μ’ ὅλα αὐτὰ δέν ἰσχυρίζομαστε ὅτι οἱ πιστοὶ δέν δοκιμάζουν θλίψη, πόνο, πειρασμούς, δυσκολίες στὴ ζωὴ τους. Ἄλλωστε ἡ πραγματικότητα μαρτυρεῖ τό ἀντίθετο. Οἱ ἀγωνιζόμενοι χριστιανοὶ γεύονται τίς πιό σκληρῆς δοκιμασίες. Ἡ χαρὰ τοῦ χριστιανοῦ ὅμως ἔχει τόσο βάθος καὶ πλάτος, ὥστε δίνει στό φορέα τῆς τῆς δυνατότητα νὰ ἀψηφᾶ τὰ βάσανα καὶ πίσω ἀπὸ τὰ πυκνά σύννεφα τῆς ζωῆς νὰ ἀτενίζει τὸν ὀλόφωτο οὐρανὸ “ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός”. Ἀκόμη κι ὅταν ὁ πόνος

βρίσκεται στὴν κορυφωσὴ Του, ὅταν βρισκόμαστε προσηλωμένοι στό Σταυρό, εἴμαστε βέβαιοι ὅτι γλυκοχαράζει ἡ Ἀνάσταση καὶ ἡ προσμονὴ τῆς μᾶς γλυκαίνει. Ἔτσι οἱ πιστοὶ ἐμφανίζονται “ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες” (Β΄ Κορ. 6,10).

Ὁ ἄνθρωπος πού ἀγωνίζεται νὰ ζεῖ κοντὰ στό Θεό ἔχει διαρκεῖς ἀφορμῆς χαρᾶς. Χαίρεται μέ τὰ ἀγαθὰ τοῦ Θεοῦ, ὄχι γιατί τὰ ἀπολαμβάνει ἐγωιστικά, ἀλλὰ διότι ὁ Θεὸς εἶναι σ’ αὐτά. Μέσα στὴν Ἐκκλησία χαιρόμαστε ὄχι γι’ αὐτό πού εἴμαστε ἐμεῖς, ἀλλὰ γι’ αὐτό πού εἶναι ὁ Κύριος καὶ Θεὸς μας. Ἄν γινόταν νὰ καταλάβουμε τί μᾶς προσφέρει ὁ Χριστὸς, τί δὲ θά δίναμε προκειμένου νὰ εἰσέλθουμε στὴν ἀφθιτη, ἀμάραντη καὶ ἄληκτη βασιλεία τῆς χαρᾶς Του!

ΕΚΔΗΜΙΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΤΑΛΤΑ

Ἄρχιμ. Σωφρονίου Γκουτζίνη

Ἱεροκέρυκος

Στό τεῦχος πού κρατᾶς, ἀγαπητέ ἀναγνώστη, δημοσιεύεται τό β' μέρος τοῦ ἄρθρου τοῦ συνεργάτη μας Νίκου Ντάλτα, τό ὅποιο ἔμελλε νά εἶναι καί ἡ τελευταία συνεργασία του στό περιοδικό μας. Ὁ Νίκος ἔφυγε γιά τήν ἄνω Ἱερουσαλήμ στίς 18 τοῦ περασμένου Ἀπριλίου, Παρασκευή τῆς ἐβδομάδος τοῦ Λαζάρου, καί ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία ἔλαβε χώρα τήν ἐπομένη, Σάββατο τοῦ Λαζάρου, τήν ἡμέρα πού προγεύομαστε ὡς ἐκκλησία τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας.

Ὁ ἐκλιπών γεννήθηκε στήν Ἱμβρο καί μεγάλωσε στή Θεσσαλονίκη. Σπούδασε παιδαγωγικά καί, ἀφοῦ ὀλοκλήρωσε τίς σπουδές του στή Θεολογική Σχολή τοῦ Α.Π.Θ., συνέχισε τίς ἀνώτατες σπουδές του στή Γαλλία. Στό Πανεπιστήμιο Paris XI καί Paris Sorbonne διέπρεψε ἀποκτώντας τρεῖς διδακτορικούς τίτλους σπουδῶν: αὐτούς τῆς Νομικῆς, τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου καί τῆς Βυζαντινῆς-Μεταβυζαντινῆς Ἱστορίας. Μέ τήν ἐπιστροφή του στήν Ἑλλάδα διορίστηκε στήν πόλη μας ὡς Θεολόγος καθηγητής στό 2ο Ἐνιαῖο Λύκειο

Ξάνθης. Ἐσχίσε μέ ἐπιτυχία γιά 3 χρόνια ἀπό τή θέση τοῦ Λέκτορα στό Τμήμα Φιλολογίας καί Πολιτισμοῦ Παρευξείνων Χωρῶν τοῦ Δ.Π.Θ. τά διδακτικά του καθήκοντα καί τά τελευταία χρόνια ἐργάστηκε ὡς Σύμβουλος-Καθηγητής στό Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα Σπουδῶν: “Σπουδές στήν Ὁρθοδοξία” τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀνοικτοῦ Πανεπιστημίου, ὅπου ἐπιλέχθηκε ὡς συγγραφέας τοῦ Γνωστικοῦ Ἀντικειμένου “Ἡ Ἱστορία τῆς Διασπορᾶς, προβλήματα καί σημασία τῆς Διασπορᾶς”. Στό συγγραφικό του ἔργο ἐντάσσονται βιβλία στήν Ἑλληνική καί Γαλλική, ἄρθρα καί ἔρευνες γιά τήν Ἱμβρο, τήν Ὁρθόδοξη Διασπορά καί τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, καθώς καί ἄρθρα στόν ἑλληνικό καί γαλλικό τύπο. Βλέπουμε πῶς στήν περίπτωση τοῦ Νίκου βρῖσκει πλήρη ἐφαρμογή ὁ ἀγιογραφικός στίχος: “τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς”. Ἐνα πολυσχιδές ἔργο πρῖν ἀκόμη φθάσει στήν 5η δεκαετία τῆς ζωῆς του...

Καθ' ὅλη τή διάρκεια τῆς παρουσίας του στήν Ξάνθη ὑπῆρξε συνεργάτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τόσο

στό περιοδικό όσο και στον Όργανισμό Νεότητας και Πολιτισμού, όπου έδωσε λαμπρές διαλέξεις στα πλαίσια των Σεμιναρίων Όρθοδόξου Θεολογίας, ενώ διετέλεσε και Πρόεδρος του τοπικού παραρτήματος της Πανελληνίου Ένώσεως Θεολόγων. Οί συνάδελφοί του στην δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση, οί μαθητές του, οί φίλοι του, όλοι όσοι συνεργάστηκαν μαζί του, έπιβεβαιώνουν πώς ό Νίκος ύπήρξε ένας άνθρωπος μέ ήθος και σεμνότητα, μέ αίσθηση του χιούμορ και μέ οργανωτικές ικανότητες. Στο πρόσωπό του γνωρίσαμε τον έγκρατ ή θεολόγο και τον άριστο παιδαγωγό, έναν άνθρωπο πού κατάφερε νά στέκεται άπέναντι στίς προκλήσεις της έποχής μας άντλώντας από τό δυναμισμό της όρθόδοξης παράδοσης. Γιατί ό Νίκος ύπήρξε, ως τέκνο της Ίμβρου, ένας αυθεντικός Ρωμηός, άνθρωπος παγκόσμιος, ανοικτός στά ρεύματα της έποχής και ταυτόχρονα αυθεντικά όρθόδοξος.

Ύπ ηρξε άκόμη και καλός οικογενειάρχης, μέ μιά άντάξιά του σύζυγο, τήν Ίωάννα, και πατέρας δύο παιδιών, της Άριστονίκης και του Άθανασίου, πού τώρα θά τους προστατεύει από ψηλά. “Κρίμασιν οίς οίδε Κύριος”, πάλεψε ό Νίκος επί μία διετία μέ τον καρκίνο. Στην πάλη μέ τήν άσθένεια και τό θάνατο βγήκε νικητής, άφοϋ άντιμετώπισε άγόγγυστα τή βάσανο των χημειοθεραπειών και τους άφόρητους πόνους της νόσου, δίνοντας ό ίδιος κουράγιο στους γύ-

ρω του και στηρίζοντας εκείνος όσους πήγαιναν νά τον παρηγοήσουν!!! Τώρα πού μās βλέπει από τή γειτονιά των Άγγέλων, μπορούμε, χωρίς νά προσκρούσουμε στή μετριοφροσύνη του, νά άποκαλύψουμε ότι άκόμη και στην κρίσιμη περίοδο της άσθενείας του παρέμενε ενεργός μέσα στό κοινωνικό γίγνεσθαι: συνέγραψε άρθρο αναφορικά μέ τήν παραποίηση της ιστορίας σέ περίοδο πού του ήταν άδύνατον νά δακτυλογραφήσει στον ύπολογιστή, άφοϋ είχε φοβερούς πόνους. Έγραψε τό άρθρο άφοϋ προμηθεύτηκε ειδικό λογογράφο, ώστε νά ύπαγορεύει τό κείμενο... Δέν είναι ύπερβολή νά πούμε πώς ό πειρασμός της βαρύτητας άσθενείας του άποκάλυψε άκόμη και σέ έμάς, πού ήμασταν στενοί του συνεργάτες τό βάθος και τό εύρος της πίστεώς του προς τον Θεό. Ό τρόπος πού άντιμετώπισε τήν άσθένεια έπισφράγισε και τή γνησιότητα της βιοτής του.

Στή σύζυγό του, στά παιδιά του, στους γονείς, στην άδελφή και σέ όλους τους οικείους του εύχόμαστε εκ μέρους της τοπικής μας εκκλησίας και έξ όνόματος όλων όσοι συνεργασθήκαμε μαζί του έδω στην Ξάνθη, πλούσια τήν άνωθεν παρηγορία. Ό Νίκος ήταν πλούτος για τήν Ξάνθη και ή πόλη μας είναι τώρα, μετά τήν αναχώρησή του, φτωχότερη. Άντίο, φίλε Νίκο. Δέν σέ ξεχνούμε. Του κοιμημένου δούλου του Θεού Νικολάου, αιώνια ή μνήμη.

Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ ΣΤΟ “ΟΥΛΕΤΕΡΟΘΡΗΣΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ” ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

† Νικολάου Ντάλτα
Θεολόγου

Συνέχεια από το προηγούμενο

Κατανοούμε ίσως γιατί ο μεγάλος πονοκέφαλος του Ντεμπρὲ στην εισηγητική του έκθεση είναι τὸ πῶς νὰ πείσει γιὰ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς μετάβασης ἀπὸ τὴν οὐδετεροθρησκεία τῆς κατανόησης, δηλαδή ἀπὸ τὸ ἀδιάφορο γιὰ τὴ θρησκεία στὴν ἀποπείρα τῆς κατανόησης καὶ γνωριμίας μὲ τὴ θρησκεία. Ὡστόσο, στὰ δύο χρόνια ἐφαρμογῆς τοῦ μαθήματος τῶν θρησκειῶν στὸ γαλλικὸ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα, φαίνεται ὅτι ἡ προσέγγιση Ντεμπρὲ δὲν ἔφερε καὶ τὰ ἐπιθυμητὰ ἀποτελέσματα. Ναι μὲν τὸ μάθημα ἔχει εἰσαχθεῖ, ἀλλὰ τὸ γαλλικὸ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα παραμένει κλειστὸ ἀφοῦ τὸν βασικὸ λόγο ἔχουν οἱ προσωπικὲς ἀντιλήψεις καὶ στάσεις τῶν διδασκόντων πὺν οἱ περισσότεροι, παιδιὰ τῆς “laïcité”, ὅταν ἀναλαμβάνουν ἢ τοὺς ἀναθέτουν τὸ μάθημα τῶν θρησκειῶν, τὸ χρησιμοποιοῦν ὡς πίστα γιὰ νὰ προβάλλουν τὶς προσωπικὲς τοὺς πεποιθήσεις κατὰ τῶν θρησκειῶν. Οἱ θρησκείες προσδιορίζονται ὡς ἀρνητικοὶ παράμετροι τοῦ ἀνθρώπινου πολιτισμοῦ καὶ γιὰ τὸ λόγο αὐτό, ἀπὸ τὸ 1905, ὁ γαλλικὸς πολιτισμὸς προσπαθεῖ νὰ τὶς ἀγνοήσει.

Εἰλικρινὰ δὲν καταλαβαίνουμε τὸ πῶς θὰ κατορθώσει νὰ γνωρίσει κάποιος μιὰ θρησκεία, ἀγνοώντας τὴ διδασκαλία τῆς; Δηλαδή, θὰ ἀπομονώσουμε τὸ μνημεῖο τοῦ πολιτισμοῦ πὺν

διαμορφώνεται, δημιουργεῖται καὶ προβάλλεται στὸ χῶρο καὶ πὺν βασίζεται σὲ μιὰ δεδομένη στάση καὶ ἀντίληψη πὺν πηγάζει ἀπὸ τὸ λεγόμενον δόγμα; Σὲ τελευταία ἀνάλυση, τὸ δόγμα, ὡς μιὰ σύντομη περιγραφή καὶ διαπίστωση τῆς πίστης, δὲν ὀριοθετεῖ τὴ θεολογικὴ ἀντίληψη καὶ στάση καὶ δὲν διαμορφώνει τὴν κοινωνικὴ διδασκαλία καὶ ταυτότητα μιᾶς θρησκείας, ἀφοῦ προσδιορίζει καὶ τὸ ἴδιο τῆς τὸ περιεχόμενο; Δηλαδή τί εἶδους ἐπιλεκτικὴ γνώση θὰ εἶναι αὐτή; Ὅλα αὐτὰ μὺ θυμίζουν τὴ συνάντηση τοῦ Γάλλου φιλοσόφου μὲ τὸν Κουβανὸ ὑπουργό. Ὑπερβολές; Δὲν θὰ τὸ ἔλεγα!

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς διδάσκοντες νιώθουν ἓνα ἀγκάθι νὰ φυτρώνει στὸ ἐκπαιδευτικὸ τοὺς σύστημα. Εἶναι προσέγγιση ὅμως μιᾶς οὐδετεροθρησκείας ὅταν οἱ διδάσκοντες περνοῦν στοὺς μαθητὲς τοὺς τὴν ἀντίληψη πὺν ὅποιος θέλει νὰ ἔχει γαλλικὴ συνείδηση δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδέχεται μιὰ θρησκεία, ἀφοῦ αὐτὸ ἀντιβαίνει στὴ νέα ταυτότητα τῆς πολιτισμικῆς Γαλλίας ἀπὸ τὸ 1905 καὶ ἐξῆς, ἀπὸ τὴ χρονιὰ δηλαδή τοῦ χωρισμοῦ Κράτους καὶ Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας; Εἶναι οὐδετερόθρησκο τὸ σχολεῖο ὅταν τὸ σύνολο τῶν διδασκόντων ἔχει ἀνατραφεῖ μὲ τὴν ἰδεολογία τῆς γαλλικῆς κληρονομίας πὺν ἀρνεῖται τὴ χριστιανικὴ

παράδοση; Δυστυχώς, τὶς πολλὴ σωστὲς κυβερνητικὲς εὐαισθησίες ἢ βάση τῶν διδασκόντων δὲν δείχνει διατεθειμένη νὰ ἀκολουθήσει, ἀφοῦ ἡ βασικὴ διδακτικὴ προσέγγιση εἶναι τὸ πῶς νὰ πείσει ὅτι ἡ θρησκεία εἶναι μέσο καὶ μέτρο καταπίεσης τῶν λαῶν.

Ἄν ἡ ἀφορμὴ γιὰ τὴ σύνταξη τῆς ἔκθεσης Ντεμπρὲ δόθηκε μετὰ τὰ γεγονότα τῆς 11ης Σεπτεμβρίου, ἂν ἡ μελέτη τῶν θρησκευτῶν κατευθύνεται καὶ πρὸς τὴν μακρινὴ Ἀνατολή, ἐκεῖ ὅπου θρησκευτικὴ, κοινωνικὴ, πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ πραγματικότητα δὲν διαχωρίζονται μεταξύ τους, τότε πῶς καὶ μὲ ποῖο τρόπο θὰ δοθεῖ ἡ γνώση μιᾶς θρησκείας ἀποφεύγοντας τὴ γνώση τοῦ περιεχομένου τῆς πίστεως; Αὐτὴ ἡ ἔκφραση τῆς πίστεως δὲν ἀποτυπώνεται στὴ λατρεία; Ἡ λατρεία δὲν εἶναι μιὰ στάση ζωῆς καὶ ἔκφραση τῶν βιωμάτων μὲ τὰ κείμενα, τοὺς ὕμνους, τὴν ἀρχιτεκτονικὴ, τὴ μουσικὴ, τὴ ζωγραφικὴ, τὴ γλυπτικὴ κτλ; Ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι οὐσιώδης καθημερινὴ διάσταση τῆς πίστεως; Ἀλήθεια, πῶς νὰ τὰ ξεχωρίσεις ἀπὸ τὸ πεδίο τῆς γνώσεως;

Νὰ ὑποψαστῶ μᾶλλον ὅτι ἡ ἀναζήτηση τῶν πνευματικῶν παραδόσεων καὶ διδασκαλιῶν δὲν θὰ πρέπει νὰ ἔχει καμιά θέση στὴ διδακτέα ὕλη γιὰ τὶς θρησκείες ἑνὸς τέτοιου σχεδιασμένου ἀναλυτικοῦ προγράμματος σπουδῶν; Νὰ ὑποθέσω ὅτι κείμενα σὰν τὸ παρακάτω τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ, πού ἀναφέρει ὅτι: "... πολλὰ χωρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς δὲν τὰ παίρνουμε μὲ τὴν ἔννοια πού τοὺς ταιριάζει. Κι ὅλα αὐτὰ ἐπειδὴ δὲν ζητᾶμε τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν τῆς ἐπιτρέπουμε, ἐξαιτίας τῆς ὑπερηφάνειάς μας, νὰ εἰσχωρήσει στὶς ψυχές μας...", εἶναι ἐκ δεδομένου ἀποκλεισμένα ἀπὸ τὰ βιβλία τῆς γαλλικῆς δημόσιας ἐκπαίδευ-

σης; Ἔχουμε νὰ κάνουμε μὲ ὁμολογιακὸ καὶ δογματικὸ κείμενο πού, ἐπειδὴ προϋποθέτει τὴν πίστη, δὲν ἀποτελεῖ τμήμα τῶν μορφωτικῶν ἀγαθῶν καὶ ἀξιῶν τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτῶν; Τελικὰ θὰ ἔλεγα ὅτι ὅσα ἐρωτήματα κι ἂν προσδώσουμε, δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζουμε τὸ πῶς ἡ προσωπικὴ ταυτότητα καὶ οἱ βασικὲς θέσεις τοῦ διδάσκοντα πάντα θὰ καθορίζουν καὶ τὸ πλαίσιο τῆς διδασκαλίας.

Τὶ κι ἂν τὸ μάθημα τῶν θρησκευτικῶν γνωρίζει μεγάλες δοκιμασίες! Ἄς μὴ στενοχωρεῖται ὁ Ντεμπρὲ γιὰ τὴν ἔλλειψη εὐαισθησιῶν ἀφοῦ καὶ τὴν Ἑλλάδα, μὲ τὸ ἄλλο ὄνομα τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἕνα πρόγραμμα πού ψάχνει νὰ βρεῖ ταυτότητα ὑπαρξῆς, μοιάζει νὰ βιώνουμε καὶ τὶς ἀνάλογες συνέπειες μιᾶς τεχνικῆ ἐπιδιωκόμενης ρῆξης μὲ τὴν Πολιτεία. Ὡστόσο, συγχαρητήρια στὸν ἀξιόλογο στοχαστὴ Ντεμπρὲ γιὰ τὴν ἀνοιχτότητα τῆς σκέψης του, ἀλλὰ μοιάζει σὰ νὰ κτίστηκε ἀνεπαισθήτως ἔξω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς κατεστημένης ἐκπαίδευσης. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ στίχοι στὸ ξεκίνημα τοῦ ἄρθρου θὰ μπορούσαν νὰ ἀνῆκουν στὸν γενικὸ τίτλο: "Ἐτέρα ἱστορία τῶν κατὰ τὴν Γαλλίαν τελεσθέντων", ἐλπίζοντας νὰ μὴν ὀδηγηθοῦμε ποτέ στὸ σημεῖο νὰ ἀναφερόμαστε γιὰ μιὰ "ἔτερα ἱστορία τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα τελεσθέντων", ὅπου στὶς συνειδήσεις καὶ τὶς νοοτροπίες τῶν ἀνθρώπων ὁ χώρος τῆς πώσης τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ διεκδικεῖ νὰ ἐπιβάλλει τὴ δική του νοοτροπία καὶ στάση ζωῆς, ὅπου "... εὐκαιρα παντεχαίνομεν καὶ κεφαλοπονοῦμεν ...", ὅταν "... εἰς τὴν ἄμμον καὶ εἰς τὸ νερὸν κτίζομεν καὶ θαροῦμεν ...".

Τέλος

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Επιμέλεια:

Άρχιμ. Πολυκάρπου Δημητριάδη
Ιεροκήρυκος

ΣΥΝΑΞΗ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Τήν Τρίτη τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος ὁ Σεβασμιώτατος ἐχοροστάτησε στὸν πασχάλιο Ἑσπερινὸ στὴν Ἱερά Μονὴ Παναγίας Ἀρχαγγελιωτίσης καὶ στὴ συνέχεια δεξιώθηκε τῆ σπουδάζουσα καὶ ἐργαζόμενη νεότητα στοῦ ἀρχονταρίκι. Δόθηκε ἡ εὐκαιρία καὶ ἀφορμὴ γιὰ ἐλεύθερη ἐπικοινωνία καὶ ἀνταλλαγὴ ἐμπειριῶν καὶ ἀπόψεων.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Τὴν Τετάρτη τῆς Διακαινησίμου Ἑβδομάδος ὁ Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων πραγματοποιοῖ τὴν ἀπὸ ἐτῶν καθιερωθεῖσα ἐπίσκεψή του στὰ στρατιωτικά φυλάκια τῆς ὄρεινῆς Ξάνθης, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Διοικητὴ τῆς 29ης Ταξιαρχίας Πεζικοῦ. Ὁ Σεβασμιώτατος προσέφερε στοὺς στρατευμένους συμβολικά δῶρα, μεταφέροντας τὴ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὴν ἀρχιερατικὴ του εὐλογία.

ΕΟΡΤΗ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

Τὸν τοπικὸ μας Ἅγιο, Θεοφάνη Ἐπίσκοπο Περιθεωρίου, πανηγύρισε ἡ τοπικὴ μας Ἐκκλησία στίς 3 Μαΐου. Ἐπίκεντρο ὁ ἀνεγειρόμενος φερώνυμος

Ἱερός Ναός του, ὅπου τελέσθηκε ὁ Μέγας Ἑσπερινός καὶ ἡ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας, συμπαραστατομένου ἀπὸ τὸ ἱερατεῖο καὶ μέ συρροή πιστῶν.

ΙΕΡΑΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Τὸ 14ο Ἱερατικὸ Συνέδριο πραγματοποιήθηκε στίς 8 Μαΐου, ἑορτὴ τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Εἰσηγητὴς ἦταν ὁ Ἑλλογιώτατος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης μὲ θέμα: “Οἱ προϋποθέσεις τῆς ἀγιοπνευματικῆς ζωῆς”. Τοῦ συνεδρίου προηγήθηκε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία καὶ ἱερό Μνημόσυνο τῶν κεκοιμημένων κληρικῶν. Οἱ ἐργασίες τοῦ συνεδρίου ἐπισφραγίστηκαν μὲ παράθεση γεύματος πρὸς τιμὴν τοῦ ὁμιλητοῦ καὶ τῶν συνέδρων κληρικῶν.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Στὴν Καρδίτσα εὐρέθηκε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ ποιμενάρχου τῆς Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφεράλων κ. Κυρίλλου, γιὰ νὰ προεξάρχει τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱερομάρ-

τυρος Ἁγίου Σεραφεΐμ πού τιμᾶται τήν Κυριακή τῶν Μυροφόρων.

Ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στή Λάρισα γιά τόν ἑορτασμό τοῦ πολιούχου τῆς Ἁγίου Ἀχιλλίου, ἀνταποκρινόμενος στήν πρόσκληση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λαρίσης καί Τυρνάβου κ. Ἰγνατίου, πού μέ ξεχωριστή λαμπρότητα τιμήθηκε στίς 15 Μαΐου. Τῶν λατρευτικῶν ἐκδηλώσεων προεξήρχε ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, συμπαραστατούμενος ἀπό πλειάδα ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΕΟΡΤΗ ΛΗΞΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ

Μέ τή συμμετοχή τῶν παιδιῶν, τῶν κατηχητῶν, γονέων καί πλήθους κόσμου, πραγματοποιήθηκε τό Σάββατο 20 Μαΐου ἡ πανηγυρική ἐκδήλωση λήξεως τοῦ κατηχητικοῦ ἔτους 2007-2008. Ὁ Σεβασμιώτατος συνεχάρη τά παιδιά γιά τή φοίτησή τους καί τό ψυχαγωγικό πρόγραμμα πού παρουσίασαν καί διένευμε τά ἐνθύμια. Προηγήθηκε ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Καθεδρικό Ναό ἐνῶ στό τέλος προσφέρθηκε κέρασμα σέ ὅλους τούς παρευρεθέντας.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Ξάνθης βρέθηκε κοντά στούς μαθητές πού διαγωνίζονται πανελλαδικά γιά νά εἰσαχθοῦν στίς ἀνώτερες καί ἀνώτατες σχολές. Δείχνοντας τήν εὐαισθησία τῆς καί τή συμπάθειά τῆς στήν ἀγωνία τους, τήν Δευτέρα 19 Μαΐου τελέσθηκε Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Καθεδρικό Ναό τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας, στήν ὁποία ἱερούργησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων. Μέ τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβ. διένευμε στά παιδιά ἕνα ἀναμνηστικό ὡς προσωπική εὐλογία καί εὐχήθηκε καλή ἐπιτυχία καί πλούσια τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στή ζωή τους.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΕΣ ΝΕΩΝ ΚΑΗΡΙΚΩΝ

Τόν Παναγιώτη Βαΐραμιολή χειροτόνησε Διάκονο τήν Κυριακή 18 Μαΐου ὁ Σεβασμιώτατος στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Κυρίλλου καί Μεθοδίου, δίνοντάς του τό ὄνομα Νικόδημος. Στίς 22 Ἰουνίου χειροτόνησε Διάκονο καί στίς 5 Ἰουλίου Πρεσβύτερο τόν π. Γεώργιο Σερεπτή. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἐτόνισε στίς χειροτονίες τήν ὑψηλή εὐθύνη πού ἀναλαμβάνουν καί τούς προέτρεψε νά διακονήσουν τήν Ἐκκλησία μέ ζήλο καί ἀταπάρνηση, ταπείνωση καί θυσιαστική ἀγάπη.

ΜΝΗΜΗ ΑΛΩΣΕΩΣ

Μέ ἐπιμνημόσυνη δέηση, στόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου, τιμήθηκε ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη ἡ μνήμη τοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καί τῶν πεσόντων “ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος” ἡρωϊκῶν ἀγωνιστῶν τῆς Πόλεως τήν Πέμπτη 29 Μαΐου. Τόν προσήκοντα ἐπιμνημόσυνο λόγο ἐξεφώνησε ὁ Ἀντιδήμαρχος Ξάνθης κ. Νικόλαος Φωτιάδης, Ἀντιστράτηγος ἐ.ἀ.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΜΟΥ ΣΤΟ ΕΥΡΩΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

Στίς 4 Ἰουνίου παρουσιάστηκε στό Εὐρωπαϊκό Κοινοβούλιο στίς Βρυξέλλες ὁ τόμος “Θρησκευτικά Μνημεῖα στό Νομό Ξάνθης”. Τόν τόμο παρουσίασαν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ.κ. Παντελεήμων, ὁ Σοφολογιώτατος Μουφτής Ξάνθης κ. Ἐμῖν Σινίκογλου, ὁ Ἀρχιμανδριτής π. Παντελεήμων Μουτάφης, ὁ Ἱμάμης κ. Ἐμῖν Σερίφ, ὁ Δρ Γεώργιος Τσιγάρας, ἐπιμελητής τοῦ τόμου, ὁ Πρόεδρος τῆς Δ.Ν.Α. κ. Κωνσταντῖνος Τάτσης καί ὁ Πρόεδρος τῶν Ἀρμενίων κ. Τακβόρ Καραογλανιάν. Ἡ Θράκη καί ἡ Ξάνθη ἀποτελοῦν πρότυπο καί μαρτυρία σέ ὅ,τι ἀφορᾷ στή διαχρονική εἰρήνη

νική συνύπαρξη πολιτισμῶν καὶ θρησκευτῶν καὶ ἀρμονικῆς συμβίωσης μετὰ τῶν Χριστιανῶν καὶ Μουσουλμάνων.

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐπισκέφθηκε τὴν Τετάρτη 11 Ἰουνίου τὸν ἄγοντα τὰ ὀνομαστήριά του Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαῖο, προκειμένου νὰ ὑποβάλλει τὰ σεβάσματα καὶ τὶς ὑποκάριδες εὐχές τοῦ πληρώματος τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας.

ΝΕΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΕΣ

Τὴν Τρίτη 24 Ἰουνίου, ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας μας ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου ἐξέλεξε τρεῖς νέους Μητροπολίτες γιὰ τὶς χηρεύουσες Ἱερές Μητροπόλεις. Μητροπολίτης Λευκάδος καὶ Ἰθάκης ἐξελέγη ὁ Ἀρχιμ. Θεόφιλος Μανωλάτος, Μητροπολίτης Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ἀνεδείχθη ὁ Ἀρχιμ. Γεώργιος Μαντζουράνης καὶ Μητροπολίτης Παροναξίας κατέστη ὁ Ἀρχιμ. Καλλίνικος Δεμενόπουλος. Εὐχόμεσθε στοὺς νέους Μητροπολίτες εὐκλεῆ ποιμαντορία πρὸς δόξαν Θεοῦ.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗΣ

Τὴν 30ὴν Ἰουνίου ἄρχισε ἡ λειτουργία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς κατασκήνωσης πού θὰ λειτουργήσει γιὰ 14η χρονιά στό Προσκύνημα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Δρυμῆς. Τέσσερις κατασκηνωτικὲς περιόδοι θὰ ὑποδεχθοῦν τὰ παιδιά ἀπὸ τὴ μητροπολιτικὴ μας περιφέρεια γιὰ νὰ τοὺς προσφέρουν στιγμὲς χαρᾶς, ψυχαγωγίας καὶ πνευματικοῦ καταρτισμοῦ μέ τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- **ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΞΑΝΘΗΣ κ.κ. ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΣΤΟ ΕΥΡΩΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ.....21**
- **ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΥΡΩΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ κας ΡΟΔΗΣ ΚΡΑΤΣΑ-ΤΣΑΓΚΑΡΟΠΟΥΛΟΥ25**
- **Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΞΑΝΘΗΣ ΣΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ**
Ρόδη Κράτσα-Τσαγκαροπούλου26
- **ΟΔΟΠΟΡΙΚΟ**
Ἡλία Σαμαρᾶ.....28
- **Ο ΘΕΟΣ ΜΕ ΑΓΑΠΑ ΚΙ ΑΣ ΕΙΜΑΙ ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ**
Ἀρχιμ. Ἀθηνάγορου Καραμαντζάνη..31
- **ΠΑΛΙΝ ΕΡΩ, ΧΑΙΡΕΤΕ**
Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Μούκανου.....32
- **ΕΚΔΗΜΙΑ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΤΑΛΤΑ**
Ἀρχιμ. Σωφρονίου Γκουτζίνη.....34
- **Η ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ ΣΤΟ “ΟΥΔΕΤΕΡΟΘΡΗΣΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ” ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ**
Νικολάου Ντάλτα.....36
- **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ**
Ἀρχιμ. Πολυκάρπου Δημητριάδη38

ΣΧΟΛΗ ΓΟΝΕΩΝ

Δύο ὁμιλίες πραγματοποιήθηκαν στό πλαίσιο τῆς Σχολῆς Γονέων τοῦ Ὁργανισμοῦ Νεότητος καὶ Πολιτισμοῦ τό παρελθόν τρίμηνο. Στίς 13 Ἀπριλίου μέ θέμα: “Τὸ πρόβλημα τῶν ἐξαρτήσεων” καὶ εἰσηγητὲς τὴν κα Παγώνα Διουδῆ, ἐπιστημονικὴ ὑπεύθυνη τοῦ Κέντρου Πρόληψης καὶ τὸν Ἀρχιμ. Σωφρόνιο Γκουτζίνη, Ἱεροκέρυκα. Στίς 18 Μαΐου ὁμίλησε ὁ π. Ἀντώνιος Καλλιγέρης, Διευθυντὴς Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μέ θέμα: “Πῶς νὰ πατρευτοῦμε ἂν δέν συζησοῦμε;”.

Άπό τήν παρουσίαση τοῦ τόμου “Θρησκευτικά Μνημεῖα στό Νομό Ξάνθης” στό Εὐρωκοινοβούλιο.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Ξάνθης κ. Παντελεήμων με τόν ἐκπρόσωπο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχοῦ, Σεβ. Μητροπολίτη Βελγίου κ. Παντελεήμονα, τόν ἐκπρόσωπο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, Πανιε. Μητροπολίτη Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιο, τήν Α Ἀντιπρόεδρο τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου κα Ρόδη Κράτσα-Τσαγκαροπούλου, τόν Πρόεδρο τῆς Δ.Ν.Α. κ. Κωνσταντῖνο Τάτση καί τόν Σοφολ. Μουφτή Ξάνθης κ. Ἐμῖν Σινίκογλου.